

Publicerad 2013-02-11 11:50 av Emme

Mig som du kallat vacker, blev ful

Med dig klev jag ur mitt skal
blev en ung kvinna och du
visade vad riktigt kärlek var

När du försvann utan ett spår
lärde du mig att helt försvinna
och inte lita på kärlek igen

Den du kallat vacker blev ful
och fick tomma ögon som
miste förmågan att se vidare

Blev så skör att det att det
räckte med några droppar
kallt vatten så frös jag till is

Om någon nämnde ordet
kärlek flydde jag så långt
in i mig själv jag kunde

Och där befinner jag mig
periodvis än idag, där kan
ingen göra mig illa..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emme med Poeter.se id #32161 innehar upphovsrätten